

saa har Nationalbanken ikke nogen som helst Pligt til at undersøge, hvorvidt det er vedkommende Mands Ejendom. Hvis det saa, efter at vedkommende har laant paa Papirerne og har faaet Pengene udbetalte, viser sig, at han muligvis har stjaalet det Dokument, hvorpaa han har laant Pengene, er Nationalbanken sagesløs, den kan ikke tvinges til at aflevere Værdipapiret, som enhver anden maatte gøre. Vi have her i Landet en anden Institution, som ogsaa er dækket ved en lignende Bestemmelse, nemlig Assistenshuset, men det gælder derimod ikke de private Laanekontorer omkring i Landet. Udvalget har været enigt om, at det i Grunden er noget, der ikke ser godt ud i vor Tid, at man giver en Institution, som Nationalbanken en saadan Begunstigelse. Men paa den anden Side maa vi jo indrømme, at der fra Bankens Side er lagt saa stor Vægt paa Opretholdelsen af Bestemmelsen, at vi alligevel staa noget vaklende overfor Spørgsmaalet, om vi skulle fastholde det eller ej. Stillingen er den, at vi, skønt Udvalget er enigt, ikke har kunnet opnaa den højtærede Justitsministers fulde Tilslutning dertil, og for saa vidt det skulde vise sig efter fornyede Overvejelser, at Justitsministeren ikke vil kunne tiltræde, at vi slette denne Bestemmelse, vil Udvalget inden 3die Behandling tage under fornyet Overvejelse, om det skal frafalde dette Krav. Nogen direkte Betydning tillægge vi det ikke, men vi synes, at det egentlig er en Bestemmelse, vi saa vidt muligt vilde se at faa bragt ud af Verden. Er det saaledes, at det hele staar og falder med den Ting, ville vi selvfølgelig ikke udsætte Sagen derfor.

En anden Bestemmelse, der ved Ændringsforslag Nr. 25 er foreslaaet ophævet, er Bestemmelsen i Oktrojens § 53, hvor det fastsættes, at Bankens Direktører have den og den bestemte Plads i Rangforordningen — jeg husker ikke hvilken, da jeg ikke er synderlig bevandret i Rangforordningen; vi have ment at kunne slette ogsaa dette, da vi ikke finde, der er nogen Grund til at lave en saadan Institutions Embedsmænd til fødte Justitsraader, eller hvad de nu ere; det drejer sig altsaa her om Ophævelse af en Bestemmelse i Lighed med, hvad der var Tale om for Hæleri-paragraffens Vedkommende. Til dette Forslag have vi faaet Tilslutning fra Justitsministerens og derigennem ogsaa fra Bankens Side. Af lignende Natur er Ophævelsen af de rent forældede Bestemmelser i Oktrojens § 55, der ligeledes foreslaas

ophævede ved Ændringsforslag Nr. 25, hvilket Justitsministeren ogsaa har tiltraadt. Ændringsforslaget tilsigter af fjerne Bestemmelsen om, at der skal staa Skildvagter paa Post ved Nationalbanken, hvilket altsaa, hvis Ændringsforslaget bliver vedtaget, falder bort. Noget lignende gælder Bestemmelsen om Vægterne. Jeg ved ikke, om der eksisterer Vægtere i København, men Oktrojens § 55 siger i alt Fald, at de skulle have særlig Pligt til at passe paa omkring Nationalbanken. Det spiller jo ikke nogen stor Rolle, hvis vi have Vægtere, og endnu mindre, hvis vi ingen have. Under alle Omstændigheder kan det godt falde bort. Noget lignende gælder om de særlige Regler, der skulle iagttages i Ildbrandstilfælde; de ere selvfølgelig fuldstændigt forældede. Da Københavns Brandvæsen nu er fuldstændigt forandret, er der ingen Grund til, at man skal sende Bud efter Holmens Sprøjtefolk, for at de skulle komme med deres Sprøjte.

Alle de Ændringsforslag, jeg har omtalt og har den Ære at anbefale til Vedtagelse her i Tinget, ere stillede af Udvalget som saadant og tiltraadte af Justitsministeren med Undtagelse af Ændringsforslaget vedrørende Hæleri-paragraffen. Hvis det skulde vise sig, at den højtærede Justitsminister ikke vil kunne tiltræde det, forbeholder jeg mig Ret til at tage Spørgsmaalet op til fornyet Overvejelse, saa at Udvalget muligvis vil frafalde det inden 3die Behandling.

Til Trods for at jeg har sagt, at jeg i Almindelighed ikke vil omtale de Ændringsforslag, der ere stillede af forskellige Mindretal, før disses Ordførere have haft Lejlighed til at motivere deres Ændringsforslag, er der dog et ganske enkelt, jeg vil gøre nogle korte Bemærkninger om, idet der sikkert senere vil blive Lejlighed til at komme nærmere ind derpaa. Det er Ændringsforslag Nr. 24 til § 14. Her har nemlig et Flertal, bestaaende af det socialdemokratiske Mindretal og flere andre Medlemmer, der have sluttet sig dertil, saaledes at der blev et Flertal i Udvalget, stillet det som en Betingelse, for at Nationalbanken faar Lov til at udvide sin Aktiekapital, som der er Tale om i en af de første Paragraffer — § 2 eller § 3, jeg husker ikke hvilken —, at Banken skal være pligtig til at oprette Filialer i i alt 8 forskellige Byer i Landet. Dette Ændringsforslag har, som sagt, fundet Tilslutning fra et Flertal indenfor Udvalget, og jeg skal ikke komme dybere ind derpaa, inden et Medlem af vedkommende Flertal